

været meget lidt eller slet ikke beskattede indtil nu, men det medfører dog virkelig ikke et Krav for dem til ogsaa i Fremtiden at være fri eller næsten fri for Skat. Det er fuldstændigt i Strid med hele det Princip, der ligger til Grund for den i det hele taget retfærdige Fordeling af Skatten, som der her foreslaas.

Saa har man dernæst i Gaar og i Dag fra flere Sider — og jeg beklager, fra mange Sider — ligesom tidligere været meget misfornøjet med Kildebeskatningen. Jeg kan fremdeles ikke forstaa disse Indvendinger. Jeg kan navnlig ikke forstaa den Frygt, man har, for at Kildebeskatning paa Kapital skulde lette Kapitalisterne den Manøvre at føre Skatten over paa Debitor ved et Forlangende om højere Rente. Det, at Kreditor skal lide Afkortning i sit Rentebeløb i Henhold til Lov, giver ham dog ikke den fjerneste Beføjelse til at forlange højere Rente i det hele taget, end han fik i Forvejen. Det er ganske det samme. Jeg forstaaer ikke den Frygt. Jeg forstaaer ikke, at man med Forsæt — anderledes kan jeg ikke tænke mig det — vil knibe Øjnene i for de mange store Fortrin, Kildebeskatningen har fremfor den ulyksagelige Indkomst- og Formueskat paa Person. Ja, de Herrer skulle nok faa at føle, at Udtrykket „ulyksalige“ ingenlunde er for stærkt. Lad os kun vente, til Deres ny Skat har været i Virksomhed nogle faa Aar. De skulle nok se, hvorledes man da vil være tilfreds med Deres udmærkede Princip. Nej, hvis man vil have et virkeligt retfærdigt og fornuftigt Skattesystem efter Formue og Indkomst, er der intet andet end Kildebeskatningen. Men jeg forstaaer overmaade godt, at man nu en Gang har sat sig i Hovedet, at den vil man ikke have. Jeg kan til en vis Grad forstaa en enkelt Indvending, der fremkom, men ogsaa kun til en vis Grad, nemlig den, at man mener, at det vil skade Kursen paa vore Kreditforeningsobligationer, vel at mærke paa de ny Obligationer, ikke paa de gamle, dem kan det ikke genere, det vil snarest være til Fordel for Debitorerne, om Kursen gaar ned paa de løbende Obligationer. Men naturligvis, det kan ikke bestrides, at der er nogen Mulighed for, at det kan skade Kursen paa de ny Obligationer, naar der lægges en Indkomstkildebeskatning paa Renten. Og navnlig har man — deriblandt det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds — været meget ængstelig for, at det skulde trykke Kursen paa disse i Udlandet. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds var jo

endogsaa inde paa, at det var en Slags Nationalulykke, om man vilde se lidt mindre velvilligt paa vore Kreditforeningsobligationer i Udlandet — Statsobligationer kan der, som bekendt, ikke være Tale om, thi der er ingen Skat, der skal lægges paa dem, jeg antager, de ville nok vedblive at gaa som hidtil. Jeg erkender, at der er en Mulighed, men kun en fjern Mulighed derfor. Den ærede Finansminister har Ret, naar han peger paa Forholdene fra Konverteringstiden, hvor man uden nævneværdig Nedgang for vore Kreditforeningsobligationer i Udlandet, kunde nedsætte Renten med 12½ pCt. Han har Ret i, at dette taler stærkt imod, at en Skat paa Renten, en Nedsættelse af en Halvtredstyvendel af Renten, skulde have saa overordentlig stor Betydning.

Imidlertid, lad gaa, det kan være, at der er en Mulighed til Stede. Men i al Almindelighed vil jeg spørge: er det egentlig saa lyksaliggørende, at vi Aar efter Aar komme i større og større Nationalgæld til Udlandet? Er det saa overordentlig ønskeligt, at vi, som det hedder, blive ved at skaffe fremmede Penge ind i Landet? Er det ikke ganske det samme, som naar en Forretningsmand eller Ejendomsbesidder optager Laan Aar efter Aar? Er Forholdet ikke snarere det, at han under kritiske Forhold, naar Forretningen kommer til at gaa ham imod, staar umiddelbart foran et Krach, hvis han har Prioriteter op til Skorstenen, og tro d'Hrr. ikke, at vor Nation løber en lignende Fare ved Aar efter Aar at lægge Vægt paa at faa saa mange Værdipapirer ud af Landet paa fremmede Hænder og Penge i Stedet? Om det er heldigt, afhænger til syvende og sidst af, hvad man anvender Pengene til. Bruges de paa den Maade, som man i sin Tid ønskede sig, da man anstrengte sig for at faa fremmede Børser til at købe Værdipapirerne? Den Gang tænkte man naturligvis, at der skulde blive en saadan Rift om dem, at Kurserne stige og Renten som Følge deraf faldt. Men det er ikke sket. Der er ikke mere Rift end tidligere om dem, snarere tværtimod mindre. Men det ligger i, at Spekulationen, navnlig i Aarrækken siden vi foretog den sidste, maaske mindre vel betænkte, Konvertering, har kastet sig over noget ganske andet end det at købe Kreditforeningsobligationer. Hvor ligge nu alle vore 3½ og 3 pCt.s Kreditforeningsobligationer, der ikke ligge i Udlandet? De ligge sandelig ikke paa private Hænder, de ligge rundt i Bankerne, fordi Folk ikke ville have dem. Man har uhel-